

δι' ὧν ἔμελλε νὰ διέλθῃ ἡ βασιλικὴ ἄμαξα ὁδοῖς οἰκίαι ἦσαν ἐστολισμέναι διὰ μύρων, ἀνθῶν, ἐριούχων, μεταξίνων καὶ ἄλλων ὑφασμάτων, καὶ διὰ διαφόρων ἐπιγραφῶν καὶ συμβόλων. Ἡ εἰκὼν τοῦ προσφιλοῦς Γεωργίου ἦτο πανταχοῦ ἀνηρτημένη καὶ διαφόροις ἀνθεσιν ἐστεφανωμένη. Τὸ ὠραῖον φύλον ἔρραινεν ἀνθη καὶ ἀρώματα ἐπὶ τοῦ διερχομένου καὶ μετὰ φαιδρότητος ἄμα καὶ συγκινήσεως χαϊρετῶντος βασιλέως. Τέλος ἡ βασιλικὴ ἄμαξα ἐφθασεν εἰς τὰ τῆς μητροπόλεως προπύλαια, ὅπου ὑπεδέξαντο τὴν Α. Μ. ὁ πρόεδρος τῆς ἱερᾶς συνόδου μετὰ τῶν μελῶν αὐτῆς καὶ πάντων τῶν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ ἐνδημούντων ἀρχιερέων, τῶν ἐφημερίων καὶ τῶν ἄλλων ἱερέων καὶ διακόνων, οἵτινες ἅπαντες ἐλαμπροφόρου καὶ ἐλαμπροδόφου. Μετὰ τὴν ψαλίσαν ἐκτενὴ δοξολογίαν ἐν τῷ ναῷ τῆς μητροπόλεως, ἔνθα ἦτο παρατεταγμένη ἡ φάλαγγς τοῦ πανεπιστημίου καὶ ὅπου παρῆσαν ἐκτὸς τῶν κυρίων πληρεξουσίων καὶ τῶν ἐν τέλει καὶ ἅπαν τὸ διπλωματικὸν σῶμα, ὁ μητροπολίτης ἀπήγγειλε σύντομον προσφώνησιν, ἡ δὲ Α. Μ. ἀπήλλθε πρὸς τ' ἀνάκτορα διὰ τῆς ἐρμαϊκῆς ὁδοῦ συνοδευομένη ὑπὸ πλήθους λαοῦ ἀνευφημοῦντος.

Εἰσελθὼν εἰς τὰ ἀνάκτορα ὁ βασιλεὺς μετὰ τῆς πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς τῆς συνελεύσεως ἐξῆλθεν ἐπὶ τὸν ἐξώστην καὶ εὐχαρίστησε τὸν ζητωκραυγάζοντα λαόν, ὅστις ἀμέσως ἀνεχώρησεν ἀφ' οὗ τὴν Α. Μ. ν' ἀναπαυθῇ.

— Τὴν 3 πρὸς τὰς 4 μ.μ. ὦραν ὁ βασιλεὺς φορῶν ἐνδύματα πολιτικὰ καὶ πῖλον ὑψηλὸν ἐξῆλθεν εἰς περίπατον μέχρι τοῦ πολυγώνου καὶ ἐκεῖθεν μετέβη εἰς τὰ παρὰ τὴν ἀγίαν Τριάδα προπύλαια. Μετὰ τῆς Α. Μ. παρακολουθουμένης ὑπὸ ἀπείρου πλήθους ἀνευφημοῦντος συνεξῆλθον οἱ δύο δανοὶ ἀξιωματικοὶ καὶ ὁ φρούραρχος τῶν ἀνακτόρων κ. Τριγκέτας. Τὴν βασιλικὴν ἄμαξαν συνόδευον ὁ κ. δήμαρχος μετ' ἀξιωματικῶν τῆς ἐθνοφυλακῆς. Περί λύχων ἀφᾶς ἡ Α. Μ. εἰσῆλθεν εἰς τὰ ἀνάκτορα ἀνευφημομένη. Τὸ δὲ θέαμα τῆς ἐσπερινῆς φωτοχυσίας ἀδύνατον καὶ νὰ σκιαγραφηθῇ. Τὴν 9 πρὸς τὴν 10 μ.μ. ὦραν ἐξῆλθεν ἐκ δευτέρου πρὸς εὐχαρίστησιν τῆς ἀπλήστου περιεργείας τοῦ συνωθουμένου καὶ ζητωκραυγούντος περὶ τὰ ἀνάκτορα λαοῦ καὶ διελθὼν ἐν τῷ μέσῳ ζωηροτάτων ἀνευφημιῶν τὰς κεντρικωτέρας ὁδοὺς, ἐπανῆλθεν εἰς τὰ ἀνάκτορα. Ἡ μουσικὴ ἐξηκολούθει παιανίζουσα ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ συντάγματος.

Ὡς καὶ ἀρχόμενοι εἶπομεν εἶνε τῶν ἀδυνάτων ἀδύνατον νὰ περιγράψωμεν τὸν ἐνθουσιασμόν καὶ τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ ἐπὶ τῇ ἀφίξει τοῦ προσφιλοῦς ἡγεμόνος. Ὁ ἐκτιμῶν τὴν ἐπουδαιότητα τῶν ἀξιοσημειώτων λόγων τοῦ βασιλέως, ἐπανειλημμένως διακηρύ-

ζαντος, ὅτι ἰσχύς του εἶνε ἡ ἀγάπη τοῦ λαοῦ του καὶ ὅτι κυριώδη σκοπὸν προτίθεται νὰ κατστήσῃ τὴν Ἑλλάδα πρότυπον βασιλείου ἐν τῇ Ἀνατολῇ, δύναται εὐκόλως νὰ συμπληρώσῃ τὴν ἀτέλειαν τῆς περιγραφῆς ἡμῶν.

Ἡ προκήρυξις τοῦ βασιλέως.

Ἕλληνας!

Ἀναδύνων τὸν θρόνον, ἐφ' ὃν μὲ ἐκάλεσεν ἡ ψήφος ὑμῶν, αἰσθάνομαι τὴν ἀνάγκην, ὅπως ἀπευθύνω ὑμῖν λόγους τινάς.

Οὔτε δεξιότητα οὔτε νοῦν δεδοκιμασμένον φέρω εἰς ὑμᾶς· προστόντα τοιαῦτα οὐδὲ νὰ προσδοκᾶτε ἡδύνασθε ἀπὸ τῆς ἡλικίας μου. Ἀλλ' ὅμως φέρω ὑμῖν πεποιθήσιν καὶ ἀφοσίωσιν εἰλικρινῇ, μετὰ βαθείας πίστεως εἰς τὴν ἐν τῷ μέλλοντι ταυτότητα τῆς τύχης ἐμοῦ τε καὶ ὑμῶν. Ὑπόσχομαι ὑμῖν νὰ ἀφιερῶ τὴν ζωὴν μου σύμπασαν ὑπὲρ τῆς εὐτυχίας ὑμῶν.

Οὐ μόνον θέλω σεβασθῇ καὶ τηρήσῃ εὐσυνειδήτως τοὺς νόμους ὑμῶν, καὶ πρὸ πάντων τὸ σύνταγμα, τὸν ἀκρογωνιαίον λίθον τοῦ νέου ἐλληνικοῦ πολιτεύματος, ἀλλὰ θέλω σεβασθῇ καὶ θέλω ἀσκηθῇ ὅπως ἀγαπᾷ τοὺς θεσμοὺς ὑμῶν, τὰ ἥθη σας, τὴν γλῶσσαν ὑμῶν, πᾶν ὅ,τι ὑμεῖς αὐτοὶ λατρεύετε, ὡς ἡδὴ ἀγαπᾷ ὑμᾶς αὐτοὺς. Παρακαλέσω δὲ τοὺς ἀρίστους καὶ δεξιωτάτους τῶν παρ' ὑμῖν ἀνδρῶν, ἵνα συνταχθῶσι περὶ ἐμέ, χωρὶς νὰ ἐμβλέψωσιν εἰς προγενεστέρους πολιτικὰς διαφοράς· τῇ νοήμονι δὲ καὶ πεφωτισμένῃ συναγωγῇ αὐτῶν θέλω προσπαθῆσαι, ὅπως ἀναπτύξω τὰ παντοειδῆ ἀγαθὰ σπέρματα καὶ τοὺς ὕλικους πόρους, οὓς περιέχει ἡ ὠραία πατρίς ὑμῶν, πατρίς καὶ ἐμοῦ γενομένη ἐφεξῆς.

Σκοπὸς τῆς φιλοδοξίας μου ἔσται οὗτος νὰ καταστήσω τὴν Ἑλλάδα, ἐφ' ὅσον ἀπ' ἐμοῦ ἐξῆρτηται, πρότυπον βασιλείου ἐν τῇ Ἀνατολῇ.

Ὁ παντοδύναμος ἰσχυρὸς ἐν τῇ ἀσθενείᾳ ἀναδεικνύμενος, χειραγωγῆσαι με ἐν ταῖς προσπάθειάις μου· εἴθε δὲ μηδέποτε ἐπιτρέψῃ, ὅπως λησμονήσω τὰς πανδήμους ὑποσχέσεις, ἃς σήμερον ἔδωκα ὑμῖν. Ἐπὶ τούτοις ἱκετεύω τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἵνα σκέπῃ ὑμᾶς ὑπὸ τὴν ἀγίαν καὶ σωτήριον σκέπην Αὐτοῦ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

Ὅστις λέγει ὅ,τι γνωρίζει, ὅστις πράττει ὅ,τι δύναται, ὅστις δίδει ὅ,τι ἔχει — δὲν ὑποχρεοῦται εἰς τίποτε περισσότερον.

Ἡ προσήνεια δίδει πλείονας φίλους ἢ ὁ πλοῦτος καὶ πλείονα πίστιν ἢ ἡ δύναμις.

Ἡ σκληροτάτη τιμωρία τῶν σφαλμάτων μας εἶνε ὅτι μᾶς φέρουσι σχεδὸν πάντοτε εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ κάμωμεν καὶ ἄλλα.